

samme Forhold, som jeg antede over ved første Behandling. Det staar for os saaledes, at denne Lov, selv om den skulde tilfugte, at Telefonselskaberne lidt efter lidt glide over til Staten, ikke ville kunne opfylde deres Hensigt, saafremt der ikke kommer en Bestemmelse ind som den, vi her foreslaa. Dersom der bliver staaende i Loven, hvad der staar, vil et Selskab, der har et begrænset Territorialomraade, f. Eks. det kjøbenhavnske Selskab, meget godt fremdeles kunne leve paa Anerkendelse og vedblive med sin Virksomhed i en uoverskuelig Aarrække, til Staaende for Staten og Borgerne, fordi et saadant Selskab mere og mere vil gribe ind paa det Omraade, hvor Staten har sine Indtægter, og som mere og mere er gaaet over til at blive Statens, og fordi det vil kunne udbytte Borgerne ganske betydeligt. Det er derfor foreslaaet at ændre § 6 saaledes, at der i 2den Linie efter Ordet „erhverve et“ indsættes „med Koncession forsynet“. Naar altsaa et Selskab, der er forsynet med Koncession, bliver eksproprieret, saa vil der blive gaaet frem paa den Maade, som er foreskrevet i § 2, altsaa ret lempelig. Naar derimod et Telefon- eller Telegrafanlæg ejes af et Selskab uden Koncession, men Selskabet er i Besiddelse af den Eviighedsanerkendelse, som jeg omtalte, saa bør ikke Udbyttet lægges til Grund ved Ekspropriationen, men det bliver Anlæggets virkelige Værdi, som vurderes. Mig bekendt findes der ikke i dansk Lovgivning noget Sted, hvor det paabjædes ved en Ekspropriation at se hen til Udbyttet og lægge det til Grund for den Sum, der skal gives i Erstatning, og denne Lov vilde altsaa være den første, der slog dette fast. Det forekommer mig, at man ikke baade kan give fuld Erstatning for, hvad Anlægget er værd, og endda yderligere give Erstatning for det Udbytte, som vedkommende Selskab mulig en Gang i Fremtiden kunde faa. Derved har Mindretallet tilladt sig at stille det Vædringsforslag, som jeg anbefaler ærede Medlemmer at vedtage.

### Indenrigsministeren (Høring):

Med Hensyn til de af mig stillede Vædringsforslag skal jeg meget varmt anbefale det, der er stillet under Nr. 2, og som gaar ud paa at forlænge Koncessionstiden fra 15 til 20 Aar. Jeg kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører allerede har udtalt i saa Henseende, og maa lægge meget stærk Vægt paa, at det, naar man vil have de nu bestaaende Selskaber til at søge Koncession, ikke kan nytte at sætte Koncessionstiden til 15 Aar, da de saa ganske sikkert ikke ville

kunne se deres Fordel ved at gaa ind under de koncessionerede Selskaber. Jeg tror, at man ved at lade Forslaget blive i saa Henseende, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, i ikke ringe Grad vil forfølge den Hensigt, som man har haft netop med de her omhandlede Bestemmelser i Lovforslaget.

Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 12, hvortil der af Udvalgets Flertal er stillet et Underædringsforslag under Nr. 13, skal jeg bemærke, at jeg kan tiltræde dette Underædringsforslag og i øvrigt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. — De af Mindretallet stillede Vædringsforslag under Nr. 14 og 15 maa jeg bestemt fraraade. Jeg betragter Vædringen under Nr. 14 saaledes, at den falder bort, saafremt Vædringsforslag under Nr. 15 ikke vedtages, og skal altsaa kun omtale det under Nr. 15, der gaar ud paa, at de Selskaber, der i Genhold til Loven nøjes med Anerkendelse og ikke søge Koncession, skulle taale Ekspropriation efter Reglerne i § 2. Det maa jeg betragte som en uretfærdig Fremgangsmaade over for disse Selskaber, saafremt man vil opstille den Regel, som fastsættes i § 2, at den Erstatning, der skal gives, udelukkende skal beregnes efter Værdien af Ledninger med Tilbehør og Materiel og uden noget Hensyn i øvrigt til den Retstilling, som Selskabet har. Her er ikke Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Mindretallet sagde, om at give Erstatning for fremtidigt Udbytte, men der er kun Tale om ved Vædringen af Selskabets Ret i det hele taget at tage Hensyn til det Udbytte, som Selskabet har haft; det er et Moment, der kommer med i Beregningen af Erstatningen, og som naturligvis saa tjener til at forhøje den Værdi, som Materiellet vilde have som Salgsvarer. Som sagt, jeg kan ikke se rettere, end at man vil handle uretfærdigt mod de paagældende Selskaber ved at gaa frem mod dem efter de Bestemmelser, som Mindretallet har foreslaaet, og jeg maa derfor bestemt fraraade dette.

Under Nr. 21 har jeg tilladt mig at stille et Vædringsforslag, som desværre ikke har vundet Tilslutning fra Udvalgets Side. Dette undrer mig noget, fordi det, der her er foreslaaet, virkelig er i allerhøjeste Grad befødent. Som det vil erindres, stod der i Regeringsforslaget en Bestemmelse om, at Statstelegrafvæsenet skulde have Ret til at foruvre „Plantninger og Bevoksninger paa offentlig Gade, Vej eller Plads, der udsatte Statens Telegraf- eller Telefonledninger for Forstyrrelse“, fjernede mod fuldstændig Erstatning. En lignende Ret skulde man have over for Plantninger paa privat Grund,